

[Kalmæs]

situation foretrak man den forhandlingsløsning, der ligger. Det synes jeg er en klar tilkendegivelse, som vi må tage til efterretning med beklagelse, og jeg vil nok sige også: ikke med forståelse. Tværtimod. Vi kan ikke forstå det, men sådan ligger det åbenbart.

Så vil jeg gerne sige lidt om efterforskningsaktiviteten, specielt i de 7-9 sektendedelsblokke. Der er flere, der har været inde på min omtale af det, og det, der sker dér, er jo, at efter den nye undergrundslov vil det være sådan, at man får tildelt sektendedelsblokke - i hvert fald så vidt jeg har forstået - hvis man godkender et arbejdsprogram. Det, jeg synes er det kedelige i sagen med de 7-9 blokke til A. P. Møller, er, at man tildeler blokkene, og derefter skal man til at snakke om efterforskningsprogram. Det betyder, at når vi kommer frem til efter nytår, skal man altså enten acceptere, hvad A. P. Møller siger, eller også skal man være parat til at tage en voldgift med det samme. Jeg forstod energiministerens udtalelse sådan, at han sagde noget i retning af, at der ikke ville blive taget udgangspunkt i det antal borerigge, der var til rådighed, men i, hvad der var nødvendigt. Jeg vil gerne bede energiministeren bekræfte, at man sætter i gang med en voldgift efter nytår, hvis ikke A. P. Møller retter sig efter det, som regeringen synes er nødvendigt. Det er et præcist spørgsmål, og det vil jeg godt have et præcist svar på også.

Så var der spørgsmålet om hasardspillet, som jeg var inde på, og som nogle andre også har taget op, at vi faktisk ikke ved, hvad der er. Det blev jo bekræftet af energiministeren. Energiministeren sagde: det er pløkuligt at sige noget om, hvor meget olie og gas der er, før der er boret. Og hr. Hans Hækkerup sagde også, at det var umuligt at sige noget om, hvor meget der var, før der var boret. Ikke desto mindre sagde statsministeren lidt senere: det er et godt forlig. Ja men hvordan hænger det sammen? Dette forlig kan betyde, at man får områder, hvor der ikke er noget som helst, og så kan man alligevel sige, at det er et godt forlig.

I 1976 sagde man: det her er et godt forlig. I 1979 sagde man om gaskontrakten: det her er et godt forlig, selv om man i dag ikke ved noget om, hvorvidt man kan beskatte fortjenesterne ved gassen eller ej. Og så i dag siger man: det er et godt forlig igen. Jeg synes egentlig, det burde lære både energimini-

steren og statsministeren lidt ydmyghed over for, hvor svært det er at forudsige, hvad der sker i fremtiden. Om 2 eller 5 år kan vi meget nemt være i samme situation, som vi er i i dag, at vi skal kassere et forlig, hvorom næsten alle sagde, at det var et godt forlig. Det er klart blevet sagt heroppefra, at det er umuligt at sige, hvordan det er, og jeg må spørge både statsministeren og energiministeren: er det et godt forlig, hvis det resulterer i, at A. P. Møller faktisk har sat sig på al olien og gassen? Er det et godt forlig, hvis det faktisk resulterer i, at A. P. Møller har sat sig på lige så meget olie og gas som alle de andre tilsammen? Jeg erkender, at det er et godt forlig, hvis det viser sig, at han kun sidder på 10 pct. af vores ressourcer, så er det i orden. Men i de to andre tilfælde er det ikke.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger til energiministeren, men inden da vil jeg godt takke statsministeren for hans indlæg her fra talerstolen. Det opfatter vi som reel snak. Vi er enige med statsministeren i hans beskrivelse af situationen og betragter hermed den debat som overstået og færdig.

Til energiministeren skal jeg som sagt kun gøre nogle enkelte bemærkninger. Den ene drejer sig om de 5 pct. Jeg havde i og for sig ikke nogen spørgsmål i den forbindelse. Jeg sagde, at jeg mente, der nok hele tiden havde ligget et fiskalt element i de 5 pct. Det kan jo være ganske vanskeligt, da vi jo ikke har fået store uddybninger omkring dette spørgsmål i energiudvalget endnu, at vurdere, om 5 pct. er rimeligt eller ikke rimeligt, og om der er et fiskalt element i det eller ej. Men jeg spurgte faktisk ikke om regeringens holdning i den sag, for regeringen og energiministeren har jo hele tiden sagt, at de ikke betragtede det som fiskalt, og mine bemærkninger var altså blot en konstatering af, at hermed afskrev man sig så muligheden. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at man gør det, men erkender, at det er jo altså part af aftalen.

Så er der spørgsmålet, om det vil betyde noget med den ene procent i forhold til kommende bevillingshavere, og DeGolyer & Mac Naughtons rolle i denne sag. Ja men det er da klart nok; selv jeg kan finde ud af, at hver kvadratmeter, der gives til A. P. Møller, kan andre bevillingshavere ikke også få. Det